

betalinger til Ukraine. Det vurderes dog, at provenvirkningen af reglen vil være yderst beskedent, da rentebetalingerne fra Ukraine er meget begrænsede.

Der er efter dansk ønske medtaget regler, som regulerer beskatningen af indkomst fra virksomhed i forbindelse med efterforskning og udvinding af kulbrinter og mineraler. Reglerne er i vidt omfang udformet i overensstemmelse med danske ønsker.

Alt i alt vurderes overenskomsten at være til fordel for både dansk erhvervsliv og det danske samfund, men der er antagelig tale om meget begrænsede beløbsstørrelser for nærværende.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Ukraine. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at nærværende lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft på dagen for den sidste af disse underretninger, og den finder anvendelse fra det kalenderår eller indkomstår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, jfr. overenskomstens artikel 31.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning. Samtidig ophører en række overenskomster indgået mellem Danmark og det tidligere Sovjetunionen med at finde anvendelse i forholdet mellem Danmark og Ukraine.

De enkelte artikler i den dansk-ukrainske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er

omfattet, uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. Overenskomsten omfatter også formueskatter, men en protokolbestemmelse fastslår, at bestemmelserne om formueskat først finder anvendelse, når Ukraine har indført en formueskat, og de to landes kompetente myndigheder er blevet enige om at sætte bestemmelserne i værk. Med formueskattens afskaffelse i Danmark vil disse bestemmelser ikke blive sat i værk.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Udtrykket *person* omfatter fysiske og juridiske personer samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *foretagende*, *international trafik* og *kompetent myndighed*.

Endelig fastsættes i stk. 2, at med mindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de kontraherende stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat* betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, registreringssted eller ethvert andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter dissens interne lovgivning, og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nemlig nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i *overenskomstens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette vil være afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). *Man kan i over-*